

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (όγδοο τμήμα)
της 19ης Απριλίου 2007*

Στην υπόθεση C-63/06,

με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε το Vyriausiasis administracinis teismas (Λιθουανία) με απόφαση της 20ής Δεκεμβρίου 2005, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 3 Φεβρουαρίου 2006, στο πλαίσιο της δίκης

UAB Profisa

κατά

Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos,

* Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα),

συγκείμενο από τους E. Juhász, πρόεδρο τμήματος, R. Silva de Lapuerta (εισηγήτρια) και J. Malenovský, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: Y. Bot

γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

— η UAB Profisa, εκπροσωπούμενη από τον T. Blažys, advokatas,

— η Λιθουανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον D. Kriauciūnas,

— η Πορτογαλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους L. Fernandes και
A. Seíça Neves,

- η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον W. Mölls και την A. Steiblytė,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- ¹ Η αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 27, παράγραφος 1, στοιχείο στ', της οδηγίας 92/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στην αλκοόλη και τα αλκοολούχα ποτά (ΕΕ L 316, σ. 21).
- ² Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ της UAB Profisa (στο εξής: Profisa) και της Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų

ministerijos (λιθουανικής Διευθύνσεως Τελωνείων) όσον αφορά την υπαγωγή της αλκοόλης που περιέχεται σε προϊόντα με βάση τη σοκολάτα στον εναρμονισμένο ειδικό φόρο καταναλώσεως.

Το νομικό πλαίσιο

Η κοινοτική νομοθεσία

- ³ Το άρθρο 27, παράγραφος 1, στοιχείο στ', της οδηγίας 92/83 ορίζει τα εξής:

«Τα κράτη μέλη απαλλάσσουν τα προϊόντα που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία από τον εναρμονισμένο ειδικό φόρο κατανάλωσης σύμφωνα με τους όρους τους οποίους καθορίζουν με σκοπό την ορθή και απλή εφαρμογή των απαλλαγών αυτών και την πρόληψη φοροδιαφυγής, φοροαποφυγής ή κατάχρησης, όταν χρησιμοποιούνται απευθείας ή ως συστατικά ημιμεταποιημένων προϊόντων για την παραγωγή ειδών διατροφής, γεμιστών ή όχι, εφόσον σε κάθε περίπτωση η περιεχόμενη αλκοόλη δεν υπερβαίνει τα 8,5 λίτρα καθαρής αλκοόλης ανά 100

χιλιόγραμμα προϊόντος για τις σοκολάτες και τα 5 λίτρα καθαρής αλκοόλης ανά 100 χιλιόγραμμα προϊόντος για άλλα προϊόντα.»

Η εθνική νομοθεσία

- 4 Το άρθρο 25, παράγραφος 1, σημείο 5, του νόμου περί ειδικών φόρων καταναλώσεως (Lietuvos Respublikos akcizų įstatymas), της 30ής Οκτωβρίου 2001 (Žin., 2001, αριθ. 98-3482), όπως τροποποιήθηκε από τον νόμο της 29ης Ιανουαρίου 2004 (Žin., 2004, αριθ. 26-802, στο εξής: νόμος περί ειδικών φόρων καταναλώσεως), προβλέπει ότι η αιθυλική αλκοόλη και τα αλκοολούχα ποτά που προορίζονται για την παρασκευή προϊόντων με βάση τη σοκολάτα απαλλάσσονται από τον ειδικό φόρο καταναλώσεως, υπό την προϋπόθεση ότι η χρησιμοποιούμενη καθαρή αιθυλική αλκοόλη δεν υπερβαίνει τα 8,5 λίτρα ανά 100 χιλιόγραμμα (καθαρού βάρους) προϊόντος με βάση τη σοκολάτα.

Η διαφορά της κύριας δίκης και το προδικαστικό ερώτημα

- 5 Η Profisa εισάγει στη Λιθουανία προϊόντα με βάση τη σοκολάτα που περιέχουν αιθυλική αλκοόλη.
- 6 Με τις αποφάσεις της 4ης Ιανουαρίου και της 14ης Μαρτίου 2005, η Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos αρνήθηκε να

απαλλάξει από τον ειδικό φόρο καταναλώσεως τα προϊόντα τα οποία εισάγει η Profisa, για τον λόγο ότι το άρθρο 25, παράγραφος 1, σημείο 5, του νόμου περί ειδικών φόρων καταναλώσεως απαλλάσσει μεν από τον ειδικό φόρο καταναλώσεως την αιθυλική αλκοόλη που προορίζεται για την παρασκευή προϊόντων με βάση τη σοκολάτα, αλλά δεν εφαρμόζεται στα εισαγόμενα μεταποιημένα προϊόντα με βάση τη σοκολάτα που περιέχουν αιθυλική αλκοόλη, όπως αυτά στην υπόθεση της κύριας δίκης.

- 7 Η Profisa ζήτησε την ακύρωση των αποφάσεων αυτών ενώπιον του Vilniaus apygardos administracinis teismas, το οποίο απέρριψε το σχετικό αίτημα με απόφαση της 9ης Μαΐου 2005.
- 8 Η Profisa άσκησε έφεση κατά της αποφάσεως αυτής ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου.
- 9 Κατά το δικαστήριο αυτό, καθόσον το άρθρο 25, παράγραφος 1, σημείο 5, του νόμου περί ειδικών φόρων καταναλώσεως έχει σκοπό τη μεταφορά του άρθρου 27, παράγραφος 1, στοιχείο στ', της οδηγίας 92/83 στη λιθουανική έννομη τάξη, η ερμηνεία της τελευταίας αυτής διατάξεως είναι αναγκαία για την έκδοση αποφάσεως επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιόν του.
- 10 Το εν λόγω δικαστήριο παρατηρεί, πάντως, ότι η απόδοση στη λιθουανική γλώσσα του άρθρου 27, παράγραφος 1, στοιχείο στ', της οδηγίας 92/83 διαφέρει από την απόδοσή του στις λοιπές γλώσσες.

- 11 Στο πλαίσιο αυτό, το *Vyriausiasis administracinis teismas* αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Λαμβανομένων υπόψη των αποκλίσεων μεταξύ των διαφόρων γλωσσικών αποδόσεων της οδηγίας 92/83 [...], έχει το άρθρο 27, παράγραφος 1, στοιχείο στ', της οδηγίας αυτής την έννοια ότι επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να απαλλάσσουν από τον ειδικό φόρο καταναλώσεως την αιθυλική αλκοόλη που εισάγεται στο τελωνειακό έδαφος των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και που περιέχεται σε προϊόντα με βάση τη σοκολάτα προοριζόμενα προς άμεση κατανάλωση, όταν η ποσότητα αλκοόλης που περιέχεται στα προϊόντα με βάση τη σοκολάτα δεν υπερβαίνει τα 8,5 λίτρα ανά 100 χιλιόγραμμα προϊόντος;»

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

- 12 Όλοι οι διάδικοι που υπέβαλαν γραπτές παρατηρήσεις προτείνουν να δοθεί καταφατική απάντηση στο προδικαστικό ερώτημα.
- 13 Κατά πάγια νομολογία, η ανάγκη ομοιόμορφης εφαρμογής και, ως εκ τούτου, ερμηνείας των διατάξεων του κοινοτικού δικαίου δεν επιτρέπει, σε περίπτωση αμφιβολίας, να λαμβάνεται μεμονωμένα υπόψη το κείμενο μιας διατάξεως όπως έχει αποδοθεί σε μια γλώσσα, αλλ' αντιθέτως απαιτεί να ερμηνεύεται και να εφαρμόζεται υπό το πρίσμα της αποδόσεώς του στις άλλες επίσημες γλώσσες (αποφάσεις της 12ης Νοεμβρίου 1969, 29/69, Stauder κατά Ulm, Συλλογή τόμος 1969-1971, σ. 147, σκέψη 3, της 7ης Ιουλίου 1988, 55/87, Moksels, Συλλογή 1988, σ. 3845, σκέψη 15, και

της 2ας Απριλίου 1998, C-296/95, EMU Tabac κ.λπ., Συλλογή 1998, σ. I-1605, σκέψη 36).

- 14 Σε περίπτωση διαφορών μεταξύ των αποδόσεων μιας διατάξεως του κοινοτικού δικαίου στις διάφορες γλώσσες, η διάταξη αυτή πρέπει να ερμηνεύεται σε συνάρτηση με τη γενική οικονομία και τον σκοπό της κανονιστικής ρυθμίσεως στην οποία εντάσσεται (αποφάσεις της 27ης Οκτωβρίου 1977, 30/77, Bouchereau, Συλλογή τόμος 1977, σ. 617, σκέψη 14, της 7ης Δεκεμβρίου 2000, C-482/98, Ιταλία κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. I-10861, σκέψη 49, και της 1ης Απριλίου 2004, C-1/02, Borgmann, Συλλογή 2004, σ. I-3219, σκέψη 25).
- 15 Από τη συγκριτική εξέταση των αποδόσεων στις διάφορες γλώσσες του άρθρου 27, παράγραφος 1, στοιχείο στ', της οδηγίας 92/83 προκύπτει ότι το άρθρο αυτό, σε όλες τις γλώσσες πλην της λιθουανικής, προβλέπει ότι τα κράτη μέλη απαλλάσσουν, υπό τους όρους που καθορίζουν τα ίδια, από τον εναρμονισμένο ειδικό φόρο καταναλώσεως τα προϊόντα που καλύπτονται από την εν λόγω οδηγία, μεταξύ των οποίων και την αιθυλική αλκοόλη, όταν χρησιμοποιούνται απευθείας για την παρασκευή τροφίμων, υπό την προϋπόθεση ότι, σε κάθε περίπτωση, η περιεχόμενη αλκοόλη δεν υπερβαίνει τα 8,5 λίτρα καθαρής αλκοόλης ανά 100 χιλιόγραμμα προϊόντος, ως συστατικό για τις σοκολάτες, και τα 5 λίτρα καθαρής αλκοόλης ανά 100 χιλιόγραμμα προϊόντος, ως συστατικό άλλων προϊόντων.
- 16 Ο τόπος στον οποίο χρησιμοποιείται η αιθυλική αλκοόλη για την παρασκευή αυτή δεν ασκεί επιρροή συναφώς.
- 17 Εξάλλου, ο επιδιωκόμενος σκοπός των απαλλαγών που προβλέπονται από την οδηγία 92/83 είναι η εξουδετέρωση των επιπτώσεων των ειδικών φόρων

καταναλώσεως επί της αλκοόλης ως ενδιάμεσου προϊόντος που χρησιμοποιείται στη σύνθεση άλλων εμπορικών ή βιομηχανικών προϊόντων (προπαρατεθείσα απόφαση Ιταλία κατά Επιτροπής, σκέψη 4).

¹⁸ Πέραν τούτου, η απαλλαγή των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 27, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/83 αποτελεί τον κανόνα και η άρνηση χορηγήσεως της απαλλαγής την εξαίρεση. Η δυνατότητα που παρέχει η διάταξη αυτή στα κράτη μέλη να θεσπίζουν διατάξεις «προκειμένου να εξασφαλίσουν την ορθή και απλή εφαρμογή των απαλλαγών αυτών και την πρόληψη φοροδιαφυγής, φοροαποφυγής ή καταχρήσεως» δεν αναιρεί το γεγονός ότι η προβλεπόμενη από τη διάταξη αυτή υποχρέωση απαλλαγής από τον φόρο είναι απαλλαγμένη αιρέσεων (προπαρατεθείσα απόφαση Ιταλία κατά Επιτροπής, σκέψη 50).

¹⁹ Κατά συνέπεια, στο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 27, παράγραφος 1, στοιχείο στ', της οδηγίας 92/83 έχει την έννοια ότι επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να απαλλάσσουν από τον εναρμονισμένο ειδικό φόρο καταναλώσεως την αιθυλική αλκοόλη που εισάγεται στο τελωνειακό έδαφος της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και περιέχεται σε προϊόντα με βάση τη σοκολάτα, τα οποία προορίζονται για άμεση κατανάλωση, υπό την προϋπόθεση ότι η περιεκτικότητα των προϊόντων αυτών σε αλκοόλη δεν υπερβαίνει τα 8,5 λίτρα ανά 100 χιλιόγραμμα προϊόντος.

Επί των δικαστικών εξόδων

²⁰ Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ'

αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδικών, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) αποφαινεται:

Το άρθρο 27, παράγραφος 1, στοιχείο στ', της οδηγίας 92/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στην αλκοόλη και τα αλκοολούχα ποτά, έχει την έννοια ότι επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να απαλλάσσουν από τον εναρμονισμένο ειδικό φόρο καταναλώσεως την αιθυλική αλκοόλη που εισάγεται στο τελωνειακό έδαφος της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και περιέχεται σε προϊόντα με βάση τη σοκολάτα, τα οποία προορίζονται για άμεση κατανάλωση, υπό την προϋπόθεση ότι η περιεκτικότητα των προϊόντων αυτών σε αλκοόλη δεν υπερβαίνει τα 8,5 λίτρα ανά 100 χιλιόγραμμα προϊόντος.

(υπογραφές)